

VI. pionirsko občinsko šahovsko tekmovanje

V organizaciji zveze prijateljev mladine občine Ljubljana Moste-Polje je bilo letos pionirsko občinsko šahovsko tekmovanje na osnovni šoli POLJE, in sicer 15. marca od 8. do 13. ure. 27 ekip z 10 osnovnih šol je igralo po Bergerjevem sistemu, le tekmovanje mlajših pionirjev je bilo razdeljeno na predtekmovanje in finale.

Rezultati — a) mlajše pionirke: 1. Zalog — 17 točk, 2. Polje — 15,5, 3. Zadobrova — 11,5, 4. Vide Pregarc — 8,5, 5. Sostro — 6, 6. Prežganje — 1,5 točke.

b) Starejše pionirke so odigrale tekmovanje dvokrožno: 1. Polje — 16,5 točk, 2. Jože Moškrič — 14,5, 3. Sostro —

9,5 in 4. Vide Pregarc — 7,5 točke.

c) Mlajši pionirji — Nastopilo je 11 ekip, ki so bile na podlagi lanskega leta rezultatov razvrščene v dve približno enako močni skupini. V finalu sta se enako uvrščeni ekipi iz vsake skupine srečali med seboj.

1. Jože Moškrič, 2. Kette-Murn, 3. Vide Pregarc, 4. Lipoglav, 5. do 6. Zadobrova in Zalog, 7. Polje, 8. Sostro, 9. do 11. Hrušica in Prežganje.

d) Starejši pionirji: 1. Kette in Murn — 14 točk, 2. do 4. Jože Moškrič, Polje in Zalog — vsi po 10 točk, 5. Vide Pregarc — 9 in 6. Sostro — 7 točk.

Organizacija je bila dobra. Sodnik, vodja tekmovanja je bil Iztok Jelen, Tričlanski tumirski

odbor v sestavi Jelen, Ilič, Sedej ni prejel nobene pritožbe. Igralni tempo je bil 30 minut za partijo, nakar je sodnik partije ocenil in določil rezultat.

Prvouvrščena ekipa vsakega tekmovalnega razreda je prejela od organizatorja praktično darilo — šahovsko garnituro, vseh 108 tekmovalcev pa je prejelo pismena priznanja za sodelovanje.

Šahovski garnituri sta prejeli tudi podružnični šoli Lipoglav in Prežganje kot priznanje in spodbudo za večje veselje pri igranju šaha.

Vsem sodelavcem iz krajevne skupnosti Polje in drugim, ki so kakorkoli pomagali, hvala za sodelovanje, vsem nagrajenim pa naše iskrene čestitke. Vera

Javor za kulturo

Dolgo časa se Javorčani že nismo oglašili. Seveda s tem ni rečeno, da smo ves ta čas spali, le k pisanju se ne moremo pripraviti.

Res nismo spali. Preveč nas je lani prevzel svet lepega, toplega, prijetnega, nepozabnega. Vse poletje smo ga nosili s seboj, živeli ob njem in težko čakali novo kulturno sezono.

Jesen je bila muhasta in je našim občanom mnogokrat prekrizala načrte pri njihovem delu na polju. Zato pa so bili kulturno tembolj aktivni šolarji. V okviru svojega umetniškega krožka so res zaživeli. Poleg tega, da so ob vseh spominskih dneh pripravljali razredne proslave, so pogosto obiskali Ljubljano. V mladinskem gledališču so si ogledali dve predstavi in v galeriji ARS likovno razstavo Mladinska ilustracija. Ob slovenskem kulturnem prazniku so se udeležili uradne otvoritve knjižnega sejma. (Želeli so namreč knjižne ustvarjalce tudi videti.) „To imamo doma, to v šoli, to smo že prebrali, tega še ne, to nam kupite, tovarišica...“ so na razstavi čebljale navdušene glave. Po ogledu smo si ogledali še večjo knjigarno, v „Kozolcu“ tudi oddelek za tuje knjige, spoznali, kakšne knjige bero italijanski, angleški, nemški in ruski otroci. V knjižnici za Bežigradom nas je tovarišica Zupanova seznanila

z delom, življenjem mestne knjižnice in spregovorila o pomenu knjig za človekovo življenje.

Istega dne smo si ogledali razstavo prelepih idrijskih čipk, ki jih izdelujejo preproste idrijske žene. Večkrat smo obiskali ljudsko knjižnico v Polju, smo pa tudi redni obiskovalci bibliobusnega oddelka. Pravkar se pripravljamo na ogled razstave otroškega portreta v galeriji ARS.

Tudi prve predstave v domači dvorani smo namenili mladini. Spet so prišle med nas tako težko pričakovane lutke. Zahvaljujemo se občinski ZKPO, da je lani prisluhnila naši veliki želji po lutkovnih predstavah. Vse dotlej smo več skrbni posvečali odraslim, na mlajše pa smo premnogokrat pozabili. Sedaj je to opravljeno. Dravelski lutkarji so s svojimi, na visoki umetniški ravni uprizorjenimi igrariciami prijetno vznemirili najmlajše prebivalce širokega vzhodnega ljubljana.

skega predmetja. Lutke imajo poseben čar in vpliv na najmlajše gledalce in pomenijo sredstvo za oblikovanje otrokove osebnosti. Budijo njihovo fantazijo, čustva, govor tako etično in estetsko vzgajajo.

Že v tem letu so nas Šentjakobčani obiskali z napeto kriminalno komedijo Drugi strel. Ob napolnjeni dvorani in na manjšem odru, kot so ga vajeni, so svoje vloge odlično odigrali.

Ob kulturnem prazniku smo proslili za nastop umetniški trio Korošec, Stante, Benedičič. Že sama imena nastopajočih so bila porok, da bo obisk izreden, kar se je tudi zgodilo. Pa so to naši tovariši tudi zaslužili. Njihov novi program je izredno pester in privlačen.

Praznik žena smo proslavili z nastopom gledališke skupine iz Polhovega Gradca, ki se je predstavila z dramo Mire Pucove Svet brez sovraštva. Delo govori o ženah v ljubljanskih političnih zaporih med NOB.

Ker ob prazniku žena radi praznujejo tudi najmlajši, smo jim takoj v naslednjem tednu poklonili pravljico igro Kristine Benkove Mačeha in pastorka, ki so jim jo spet igrali Šentjakobčani. Poleg predstav v domači dvorani se nekateri naši občani udeležujejo gledaliških predstav v mestu. Tako jih je pritegnila drama Kastelka, za ogled Goldonijevega Lažnivca pa imamo tudi 15 rezervacij.

Naši občani so v glavnem zaposleni kot delavci v bližnjih tovarnah. Delajo v treh izmenah, zato so redkokdaj lahko zbero na skupnih vajah za kulturne predstave. Pa vendar so lani pod vodstvom svojega dolgoletnega umetniškega vodje odlično pripravili predstavo Borovih Raztargancev. Tudi letos na svojo kulturno dolžnost niso pozabili. Ob Bečičevi in Benedičičevi pomoči se učijo Lawrenceovo komedijo Snaha. Prva predstava bo verjetno ob koncu marca.

Pa naj bo dovolj suhega naštevavanja. Z njim smo hoteli le na kratko prikazati delovanje mlajših in starejših Javorčanov v novi sezoni kulturne akcije.

Naj prek glasila NSK pohvalim tudi naše gledališke obiskovalce. Prijetno sprejmejo umetnike, se jim vedno skušajo približati, ob koncu predstav jih nagradijo s primernim odobravanjem, šopkom ali spominkom. Umetniki priznavajo, da malokje najdemo tako prijetne gledalce in da nimajo takih niti vse gledališke hiše v svetu. Prav gotovo je to sad dolgoletne kulturne, umetniške tradicije v Javoru.

Poleg rednega dela skrbno zasledujemo tudi splošno družbeno skrb za boljše kulturne odnose med ljudmi, za kulturno delovanje, ustvarjanje in za splošni blagor vsakega posameznika tudi najpreprostejšega člana naše družbe. Posebno podpiramo dosledni boj Josipa Vidmarja za resnično lepo, za kvaliteto, za vse pošteno. Naj mu iskreno povemo, da v svojih prizadevanjih ni osamljen, da nas je še veliko takih, ki tako mislimo in želimo kot on. Vemo, da je to naša največja naloga, naša dolžnost, saj je toliko dobrih ljudi moralo dati svoja življenja za vse, kar nam svobodna domovina danes nudi. Vabimo ga, naj pride med naše občane, pa se bo prepričal, da se da z dobro voljo ob skrbni družbene pomoči doseči veliko lepega.

Imamo pa še mnogo želja. Ker bi radi mladini in staršem bolj približali knjigo, smo začeli pripravljati razstavo umetniško kvalitetne slikarice. Ob ogledu razstave želimo staršem in mladini predstaviti nekatere avtorje, sodelavce mladinskega tiska.

Za otroke do 10. leta starosti pa bi radi vsaj 2-krat mesečno organizirali ure pravljic. Upamo, da nam mlada gledališka igralka, ki jo mislimo za to zaprositi, usluge ne bo odrekla.

za KUD Javor Angele Lajevec

PISMA BRALCEV

Pismo iz Zelene jame

Tovariš urednik, objavljam vprašanja, ki nas žulijo že vrsto let. Seveda so v glavnem komunalnega značaja. Naj začnem.

1. Odsek Zvezne ulice od križišča s Tovarniško ulico mimo VVZ Angelce Ocepke in osnovne šole Vide Pregarc do železniške proge ni asfaltiran niti vzdrževan in vendar je eden najprometnejših „koncev“ Zelene jame. Ker stanujem na vogalu, imam v stanovanju stalno prah. Po mojih podatkih pelje po tem 200-metrskem odseku vsak dan najmanj 50 avtomobilov v eno smer. Vozijo malčke v vrtec z različnih območij mesta. Odsek ni priključen na kanalizacijo niti nima odtočnih jaskov med voziščem in „pločnikom“. Zato ob nalivih vdira voda na dvorišča, občani pa si morajo pomagati tako, da sami kopljejo odtočnike do najbližjega jaska. Vem tudi, da Komunalno podjetje Ljubljana odseka ne pluzi, češ da ne morejo obračati tovarnjakov. Zato prizadevno vodstvo vrtca večkrat naprosi za pomoč SAP.

Nadalje nas zanima, kaj je z ureditvenim načrtom velikega zemljišča nasproti VVZ Angelce Ocepke. Menda je bilo lastniku odvzeto, potem pa so tam skladiščili gradiva za kanalizacijo, sedaj pa je dobri dve leti popolnoma opuščeno, raj pleva zbirališče poteplih

psov in kurišče vrtnih odpadkov.

Barakarskega naselja zadaj za vrtcem — vse kaže — ni moč odpraviti. Vendar: pred temi podrtijami stojijo novi tovornjaki, mercedes, stonka, na strehah pa sem ondan našel 12 TV anten. Veliko bolj pa me moti odlagališče vse mogoče ropotije med barakami in železnico: od štedilnikov do žimnic in cunj, s katerimi se igrajo šolarji. Nekajkrat sem to videl. Bojda je to železniško zemljišče in zato „občina“ nima besede.

2. Če že ni denarja za asfaltiranje, postavimo saj znake za omejitve hitrosti. Prvega ob vstopu na omenjeni odsek Zvezne ulice vsaj zaradi varnosti gojencev vrtca in šolarjev (skupaj jih dnevno prehodi ta odsek krepko čez tisoč!), drugega pa naj bi postavili ob drugem „tunnelčku“ Tovarniške v križišču v Domžalsko ulico. Več sto naših otrok hodi v šolo dr. Jožeta Potrča, skoraj na dnevnem redu so tam trčenja vozil, tudi poškodbe pešcev niso tako redke.

3. Želim, da objavite odgovor pristojnih na govorice, da bodo VVZ Angelce Ocepke podrti. Menda bomo morali svoje otroke voziti na Selo.

JANEZ GRČAR

Taborniški kviz

V soboto, 1. marca 1975 je taborniški odred ČRNI MRVAV organiziral v prostorih Titovega doma KVIZ znanja s področja taborništv. Med seboj sta se pomerili četi VIHARNIKI in SAMORASTNIKI. Sodelovalo je devet ekip v treh kategorijah. Na kviz pa so prišli tudi šolarji OŠ Vide Pregarc, ki so si tekmovanje z zanimanjem ogledali.

MUC

Vesti iz kulture

V četrtek, 10. aprila 1975 bo v festivalni dvorani IX. srečanje šolskih otroških in mladinskih pevskih zborov občine Moste-Polje. Začetek prireditve bo ob 17. uri.

Lutkovno gledališče Jože Pengov je v zadnjih tednih nastopilo v Sostrem, Dolskem in na OŠ v Jaršah. V vseh teh krajih so uprizorili igrice LUTKE STRICA JURJA, ki je povsod doživela zelo ugoden sprejem pri mladih gledalcih. Tudi obisk, ki je bil povsod odličen, nas je prepričal, kako veliko je zanimanje otrok, pa tudi starejših, za tovrstne prireditve.

Zveza kulturno-prosvetnih organizacij mesta Ljubljana je v Šentjakobskem gledališču priredila gledališki teden, na katerem so poleg Šentjakobskega gledališča nastopale še skupine igralcev — amaterjev iz Celja, Horjula in Zadvoja. To je bilo lepo priznanje članom Svobode Zadvoj, ki so uprizorili znano Goldonijevo komedijo LAŽNIVEC. Za vse predstave je bilo veliko zanimanje in je bil avditorij vedno polno zaseden.

Dramatska skupina iz Senožeti je tudi v letošnjem letu zelo uspešna, saj je znano Spewakovo komedijo NAŠI TRIJE ANGELI uprizorila že devetkrat.

Za osmi marec so bile v raznih krajih naše občine javne prireditve. Tako so v Sostrem ponovili uspešno mladinsko igrice Čudežna srajca dopetajca, v Zalogu so nastopili učenci osnovne šole, člani dramske skupine in pevski zbor, v Dolskem otroci osnovne šole, dramske skupine in člani glasbene sekcije, v Senožetih pa so poleg učencev osnovne šole nastopili tudi člani domače gledališke skupine z enodejanko Mileta Klopčiča MATI.

Tudi v tovarni Saturnus so imeli proslave 8. marca: 6. marca v obratu Zalog, 7. marca pa v moščanski tovarni. Na omenjenih proslavah so sodelovali: učenci OŠ Vide Pregarc, člani dramske skupine Saturnus in recitator Marjan Benedičič. Raziser in vodja prireditve je bil Marjan Bajc.

V nedeljo 2. marca je v Zadvoru gostovala gledališka skupina iz Brezovice na Gorenjskem s komedijo Frana Lipaha GOSPOSKA KMETIJA. Omenjeni skupini tesno sodelujeta ter sta se domenili za medsebojna gostovanja.

V nedeljo 9. marca je v Javoru gosotovala skupina iz Polhovega gradca, in uprizorila znano dramo Mire Pucove SVET BREZ SOVRAŠTVA.